

jeg har tilladt mig at fremsætte; jeg henstiller ganske til ham, om han tror at burde tage dem under Overveielse.

Indenrigsministeren (Steel): Den overordentlig store Interesse, som det ærede Medlem allerede i flere Aar har vist Fiskeriet, maa tjene som Forklaring paa, at han ved denne Leilighed paa en noget usædvanlig Maade har indladt sig paa en Mængde Ting, som for Diebliffet slet ikke foreligger, saavidt jeg ser. Sagen er jo ganske simpelt den, at Fiskerne ved Randers Fjord og Gudenaå have indgivet et Andragende om Nedsættelsen af en Kommission til Undersøgelsen af de herhen hørende Fiskeriforhold. Det ærede Medlem har som Formand for det Udvalg, der skulde behandle disse Andragender, plæderet Sagen, og jeg var saa heldig at kunne meddele, at den ønskede Kommission var nedsat. Jeg har senere skriftlig maattet gjentage disse Ord. Dermed foretom det mig naturligt, at det paagjældende Udvalgs Opgave i denne Sag, foreløbig i det Mindste, maatte anses for endt. Jeg har givet den paagjældende Kommission en Instruz, en Anvisning til, hvorledes den skulde behandle Sagen, og hvad den i Særdeleshed skulde tage i Betragtning. Jeg kan ikke se, at der er nogen Anledning for det ærede Medlem til at ville supplere i saa Henseende, hvad jeg har gjort, ved Bemærkninger her, ligesaa lidt som jeg tror, at det vilde være i Sagens Interesse, om det vedkommende Udvalg skulde anse sig som permanent og vedblivende følge Sagen med en stadig Interesse — som jeg forøvrigt anser for overordentlig velment — hvad jeg nemlig ikke tror vilde være heldig under Sagens Behandling under Regjeringens Ledelse. Jeg kan ikke have noget videre at indvende herimod, det vedrører jo nærmest den høitærede Formand, hvad der kan behandles her eller ikke, men jeg skal ikke negte, at denne Diskussion forekommer mig, da Sagen er afgjort her i Salen, saavidt gjørligt, at være noget overflødig, og jeg kan for mit Vedkommende ikke se mig i Stand til at give noiere Dplysninger, førend Kommissionens Arbejder foreligger. Naar dette i sin Tidster, ville disse naturligvis blive forelagte Thinget.

Leth: Ja, med Hensyn til den formelle Side af Sagen skal jeg blot bemærke, at jeg kan henholde mig til at have taget Udgangspunkt fra den Skrivelse fra Indenrigsministeriet, som er meddelt i Udvalgets Betænkning. Søvrigt havde jeg naturligvis ikke ventet

noget reelt Svar fra den ærede Minister i Dag. Det udtalte jeg jo i Forveien. Jeg troede imidlertid ikke at burde forudsætte Andet end, at det vilde være den høitærede Minister kjært, naar han fra Sider, som dog have beffjæstiget sig Noget med disse Anliggender, kunde modtage Bink og Dplysninger, som kunde komme til Nytte for den Kommission, som han har nedsat i denne Sag.

Indenrigsministeren (Steel): Det er en Selvfølge, at alle virkelig værdifulde Dplysninger med stor Paaskjønnelse ville blive modtagne af mig og ville blive anvendte under Sagens Behandling; men jeg tror ikke, at dette er Stedet til at komme med saadanne velvillige Raad, som det ærede Medlem her har givet.

Formanden (Berg): Jeg anser Udvalget for fuldt berettiget til at benytte en meddelt Skrivelse til enten at indhente under deres Virksomhed yderligere Dplysninger fra Ministeriet eller knytte dertil deres Betænkning og Indstilling eller ogsaa at forbeholde disse til den mundtlige Debat indenfor et vist Omraade, selv om denne ikke er knyttet til en bestemt Indstilling. Med Hensyn til Andragendet er Forholdet nærmere paavist. Det er rigtigt, at dette Spørgsmaal begrænses, men forsaavidt det holdes indenfor en vis Begrændsning, vil jeg finde det meget naturligt, at i Fortsættelse af tidligere Forhandlinger alle saadanne Dplysninger ville kunne gives her i Salen.

Ordføreren (M. S. Larsen): Udvalget kan jo kun erklære sig tilfreds med den Udtalelse, det har faaet at høre fra den høitærede Justitsminister. Forsaavidt den høitærede Indenrigsminister i Anledning af Indstillingen under Nr. 2 for os har antydet, omend kun skintende, Udsigt til forestaaende administrative Experimenter eller Projekter, Noget, hvortil det ærede Medlem fra Kjøbenhavn's Iste Valgkreds (Rimestad) gav Anledning ved sine Udtalelser, saa skal jeg, skjønt det jo egentlig ikke er strengt nødvendigt, dog tage en udtrykkelig Forvaring imod, at der i Vedtagelsen af Indstillingen søges nogensomhelst Art af Godtjendelse af administrative Arrangements, der ikke staa i direkte Forbindelse med den foreliggende Indstilling.

Da Ingen yderligere ønskede at yttre sig, var Forhandlingen sluttet.